

den slags aftaler, så skal det forhandles med medarbejderne, og der skal laves en konkret aftale om en kompensation – og ellers findes der nogle satser. Det er jo lige nøjagtig den måde, hvorpå vi sikrer, at det f.eks. ikke bare er sådan noget, som man slynger om sig med, og hvor man aftaler håndværksmestre imellem eller forretningsdrivende imellem, at man ikke ansætter hinandens medarbejdere. Det ville sikre, at det kun var der, hvor der var tale om nøglemedarbejdere, og hvor det var afgørende for virksomheden at man fastholdt medarbejderen, det skete, fordi det ellers ville koste virksomheden penge.

Vi ser i de her år en masse karteller dukke op. Konkurrencemyndighederne er ude at ransage virksomhederne, hvor virksomhederne laver alle mulige aftaler om elinstallationer, rør, benzin osv. Det er karteldannelser, der går ud over forbrugerne, fordi man aftaler faste priser, der betyder, at vi enten som skatteborgere eller forbrugere kommer til at skulle betale mere for en vare.

Her er der tale om nøjagtig de samme karteldannelser, her er der bare tale om, at det ikke er forbrugerne, men den enkelte lønmodtager, der ikke får mulighed for at kunne bevæge sig frit rundt på arbejdsmarkedet og søge ansættelser i de virksomheder, han eller hun finder kunne være interessante. Det kan de ikke – ikke fordi de mangler kvalifikationer, men fordi arbejdsgiverne har aftalt, at det må de ikke, for arbejdsgiverne må ikke ansætte hinandens medarbejdere. Det er ikke acceptabelt og derfor er det beslutningsforslag fra oppositionen fremsat.

Venstres ordfører, hr. Ulrik Kragh, pegede på og efterlyste, hvorfor Socialdemokraterne ikke ville lade det her være op til arbejdsmarkedets parter at forhandle. Jamen det er jo lige nøjagtig det, det her forslag går ud på. Rent faktisk er det min opfattelse, at arbejdsmarkedets parter vil aftale nogle satser og nogle former og nogle rammer for noget sådant i forbindelse med overenskomstforhandlinger, og gør de det ikke, er der altså klare regler i funktionærlovens § 18, som det også er nævnt i forslaget. Jeg tror, at arbejdsmarkedets parter vil kunne løse spørgsmålet.

Kl. 16.50

Men hvis vi skal forholde os til regeringens forslag, synes jeg, man skal notere sig den kritik af forslaget, der er blevet rejst af en række organisationer. Jeg synes, kritikken påpeger, at regeringens forslag rent faktisk vil gøre det sværere

for lønmodtagere at flytte rundt mellem virksomheder og lettere for virksomheder at stavnsbinde medarbejdere. Som nogle af organisationerne advarer om i Politiken i dag, vil det nemlig være sådan, at efter regeringens forslag vil det være lovligt, være tilladt at stavnsbinde medarbejderne, og man skal ikke engang gøre brug af funktionærlovens § 18 og kompensere medarbejderne. Med andre ord: Man kan altså gøre det stort set gratis.

Det er ikke acceptabelt, og derfor glæder vi os til den debat, vi skal have om ministerens forslag. Jeg synes, jeg har kunnet høre i dag, at der ikke er flertal i Folketinget for et så åbent og så ringe forslag.

Oppositionen anerkender, at virksomheder kan have legitime grunde til at indgå aftaler med hinanden, og det er heller ikke det, forslaget her går ud på at begrænse. Vi vil bare begrænse den overdrevne brug af indgåelse af aftaler, der er fuldstændig irrelevante som f.eks. aftalerne i Beskæftigelsesministeriet og de mange kundeaftaler, hvor store virksomheder her i landet har forbudt bestemte virksomheder at ansætte en medarbejder fra den pågældende virksomhed, og som pressen har lagt frem.

Det er ikke acceptabelt at begrænse mobiliteten på det danske arbejdsmarked, og jeg forstår ikke, at en minister, der kalder sig liberal, rent faktisk vil fremsætte forslag, der fastholder muligheden for, at en enkelt virksomhed kan stavnsbinde sine medarbejdere. Vi kræver mobilitet, og derfor har vi fremsat forslaget.

(Kort bemærkning).

Ulrik Kragh (V):

Det er egentlig fantastisk at høre en tale som den, hr. Thomas Adelskov brænder af her som afslutning på en debat, hvor vi egentlig på mange områder har været meget enige om, at det at lave sådanne aftaler bag ryggen på medarbejderne er fuldstændig uacceptabelt.

Jeg må indrømme, at da jeg læste avisen i morges, rystede jeg også lidt på hovedet og tænkte: Hvorfor piske sådan en stemning op? Vi har mange gode samarbejder på arbejdsmarkedsområdet og laver mange gode ting sammen, og derfor må jeg indrømme, at når jeg hører en tale som den, hr. Thomas Adelskov netop har fyret af, virker det ganske forunderligt på mig, at hr. Thomas Adelskov har lyst til at kravle så langt op i træet, når der er tale om noget, vi er så forholdsvis enige om.